

1

Noor Eestil.

Mind ärge auxstage —
ei ial iganes!

Üks valus vale mõiste
on lüpsel aja fees.

Nad hirmfad on, mu laulud,
ja hirmus mu süda fees,
nü hirmus, ^{nagu} ~~hale~~ mu jaatus —
ei mind ^{mitte} ~~tal~~ iganes!

Te auxstage mehi,
kes kasvanud valgukses,
kes teaduses krooni saanud,
kes tääl on selgukses.

Ja kui neid mehi ei ole,
siis endil' nad mäelge,
kõik woorused mäelge kokku —
ei mind mitte täesti!

Kõik woorused mäelge kokku,
me efiwanemad,
me ^{kallid} ~~muistised~~ kallid kalmud —
ja endi wanemad:

Sis leiate ehk mehe,
kui üles parvate,
kes olers noorte ehe,
~~ja näitaks naaste tee.~~
ei, mind mitte tõesti!

~~(Hunnud Noor Eestl.)~~

Kad ärge aaxstage -
iganes!

Kad mehe wale mõiste
kand aja fees.

Kad hirmud on, mu laulud,
ja hirmus ma süda fees,
nii hirmus ^{aga} ma saatus
ei, mind ^{mitte} ~~tõesti~~ iganes!

axstage mehi,
parwan'd walgujes,
seaduses krooni jaanud,
seis tääl on selgujes.

Ja kui neid mehi ei ole,
süü endil' nad mäelge,
kõik woorused mäelge konna
ei mind mitte tõesti!

woorused mäelge konna,
wõrased,
kõik need kallid paljud
wõrased.

Emale.

1.) Oh minu armas emane,
oh minu kallis emane!
Tunnu haud ma ise olen,
Astes sinu hauale.

2) Käi minu järel! õpetasid,
käi minu järel, pojake!
Ei ma sinu järel käinud, -
neiu jälgil, emake!

~~3) Neiu jälgil, neiu järel,
ööd kui pääwad lõpmata -
aunaks suud ta saapa tallal,
minu süda't tallanud ta!~~

3.) Kelle jälgil olen käinud,
oh ei seda tea ma,
emane, - endi jälgil
wahet wärsin ütelda.

4.) Neiu jälgil mina käisin,
 neiu jälgil, emake.
~~Luule jälgil mina käisin~~
~~Taule jälgil, emake~~ ^{minu südant telland' ta}

5.) Luule jälgil mina käisin,
 taule jälgil käisin ma,
 hiljem, hiljem, emakene,
 unistasin kodumaa!

Unistasin, emakene,
 oh ei saanud temata,
 ja kui ole uuenägu,
 oh ei taha ärgata!

Ta kui arugi uuenägu —
 laske näha edasi!
 Isamaa kui petis nägu,
 elada ei tahagi!

6.) Oh mu süda, ta on haige,
 on nii haige, emake!
 Oh mu süda, ta on haige,
 rohtu ei saa temale.

~~Oh mu armas emane,~~
~~Oh mu kallis, emane,~~
~~elaw haud ma ise olen,~~
~~astes sinu hauda le.~~

7.) Ei ma adra järgi kaswand,
 teisi wendi oligi,
 ei ma kooli järgi kaswand,
 waeue olin lüüti.

8.) Karja jälgil mina käisin,
 taule järel, emane, —
 karjas ainult metsanaja —
 luule jälgil, emane!

9.) Waeue oli meie talu,
 waeue ilma otsata,
 pilgata sain palju, palju,
 wahert mõnda lugeda! —

~~Unistasin, emane,~~
~~Oh ei saanud muida ma:~~
~~karjas palju kulusid aega —~~
~~elus wacsust otsata.~~

~~Waeue oli meie talu,~~
~~waeue ilma otsata;~~
~~kaugele ma tahtsin ära, —~~
~~ei ma saanud hingata!~~

6
4.
10.) Rehkendada ei ma mõistnud
koolis, ega - eluski,
rehkendada numbritega,
merikeel - samuti!

11.) Ei ma silmakirja mõistnud, -
sina olid tõsine!
Ei ma roomata ei mõistnud -
sa ei roomanud, emane!

12.) Midagi ~~st~~ ~~ma~~ ei mõistnud, ma,
väene olid, - emane!
~~Ega tärkas tulet aut~~ - unistasin, emane:
~~naha mansab samuti~~ karjas palju kuldset aega.

13.) Ei nad meie kohta ostnud,
kulla kallid emane!
Mõtteid nütsime me ise,
jäime ikka elusse.

~~Rehkendada ma ei mõistnud,~~
~~sega enam lugeda,~~
~~Rinaldini, Mariette~~
~~olid~~

~~Ei ma sinu jälgil käinud,~~
~~tuule jälgil käisin ma,~~
~~käisin tühja tuule jälgil,~~
~~naga lootsin tüürita.~~

~~Kolme wälja olid seatud,~~
~~nõnda herrad wõinud.~~

14.) Seda tean, kuis isatalu
 wanast wõetud wõimuga:
 herra tema mõisa nülge
 wõttis kawalusega.

15.) Kuida asemele anti
 metsast kehwa söödine;
 Kuida säältkü ära aeti -
 sööti waja mõisale!

~~Ja kui kolmandamat kohta,~~
~~-halb, - siis eita nardeti; -~~
~~----- tahtjad waatasiwad:~~
~~hirmuajad jällegi.~~

16.) Lääs siis nutsid, emakene;
 kuhu lähen lastega!
 Lääs siis põdesid ja kurtid,
 seda kõin sain näha ma.

~~Ei ma tea, kelle pärast~~
~~kel sünni süüd, kes süüta on.~~
~~Eerti keel on kannataja,~~
~~tema pääle isu on~~

~~Մե մււրի.~~

~~Մե մււրի չալաւ օտւել իւր,
կու կարտլիկ~~

8
17.) Oh ei sindki mina tunnud,
kallis kallis kodumaa!
Kust siis lagun'd talumaja
ennast mõistab vaadata!

18.) Kõrget, suurt ma leidsin üles -
sind ei leidnud, kodumaa.
Palju tähti taewa süles -
sind ei süiski näinud ma.

~~Flas oli, jumaline!~~
~~Hing läks suureks sellel maal!~~
~~Rinnas riid, rahutused -~~
~~aga ikka võõral ra'al!~~

19.) Siis kui mid mul haiget tegid,
pilkasid su madalust,
emake! - siis mu süda
võttis Eesti armastust!

20.) Hilja, hilja, emake!
~~endust~~ olin wäljas ma
hilja - hilja, emake,
waremeid jäin vaatama.

~~Ei ma tea, kes on siin süüdi,~~
~~wast on süüdi endal ma?~~
~~Et nii koduta ma ilmas -~~
~~et nii palju kannata!~~

~~õige süda sagedasti
teotus märgilauana.~~

~~Linna märgilauda selgest
suure hooega lastakse -
handa ausast soovitanse,
mulla alla aetakse~~

21.) Minu isamaa on waeue,
oh mu hella emake,
tema üle uhak laene,
aastasajaid elati!

22.) Oh mu isamaa on waeue,
mina ise waeue ka.
Ühest on ta üksi rinas -
murest, hoolest otsata:

säält ei koskusi, saasi u waeue,
kõik süin merde matakad.

23.) Leian süiski kadunud kinda -
awalitan maailmale!!

~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~

~~siin on tema alati.~~

~~Koduta on tema sõna,
sauna hartsikus ta meel;
koduta on tema sõna,
saunas veel ta selge meel.~~

~~Kesse vaatas üle öla
tema pääle tagasi;
ehk kes rohkem veel kui seda —
edasi sai alati.~~

mine ora

Elke ära, mu noorus, ja -
 Sind mina näha ei kannata:
 Elke ära, ^{mu} ~~sinu~~ kõrga ^{te} ünnistus -
 nagu näha südametunnistus!

chine ară ^{igatsus} ~~nece~~ ^{nece} tuline,
tequede himu, lootuy kuldane.
Tuline cerniara, au warigi,
minge - ulearu aleste!

chinga sinna, kuy ^{mekas} ~~hig~~ valminad
laulutarkade laasas istades,
hanatarkade juttu kuulote,
kangelaate teguriost ~~mentades~~.

elinge sinna ja wiibegi jään;
Lõpetus ja tulewiku ~~mu~~ nendele jään;
Kes on loodud ~~teaduse~~ ~~teaduse~~ teaduse raajaks,
Kaunide koolide kaitsjaks.

mulle miks tuleb haiget tegema,
mulle miks heljute sudamepiirangu,
mulle miks okkaid paistate
Hii (haigete rinnale) (haigete rinnale)!

11

97

Kaeft kangeft feadwad.

Kaeft kangeft feadwad

Numbri above all.

Min wötte kangeft
~~Käit~~ kirjel.

Oh min wötte kangeft

Shun äteta!

Oh min wötte kangeft

Shun äteta!

~~Min kangeft~~ + ~~Min kangeft~~ ~~Min kangeft~~
Min kangeft ~~Min kangeft~~
Min kangeft ~~Min kangeft~~
Min kangeft ~~Min kangeft~~

Min kangeft ~~Min kangeft~~

Min kangeft ~~Min kangeft~~

Min kangeft ~~Min kangeft~~

Min kangeft ~~Min kangeft~~

Min kangeft ~~Min kangeft~~ ^{matte} kangeft
Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft.
Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft
Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft

Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft

Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft

Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft

Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft!

(Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft)

Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft
Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft
Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft
Min kangeft ~~Min kangeft~~ kangeft

1899.

Uus laulu.

Uus laulu, uin vane
 Kii mullake;
 Ja ^{noh} naps, ~~hollak~~
 Chup, lei' nake.

Ja mütts naps,
 Kii auts te;
 Kii väine nälä
 Ja lõnato.

Kii auts, uin väine
 Kii mullake,
 Kii telp ja oife
 Ja mullake.

See on mu emä,
 Kii mullake,
 See on mu emä,
 Kii mullake!

Autob.

Siis mu ^{ma} ~~muine~~ seltsis me laulu olim esepõletam.

Ht

Tuisk jaokleb müüde tuulise,
Ja tume taevast, tume maa:
Kui armas, armas mulle ta,
Silmu paremat ei kaunata.

Ja ^{wäli} ~~ette~~ ~~muine~~ mure ja murelikk,
Sainveremate muremure:
Mure lode aartat laiem ta,
Ei siinist tähte näha laa.

Kumalade aartat laiem ta,
Ei siinist tähte näha laa:
Kui armas, armas mulle ta
Muel paremat ei kaunata!

Ht.

liginemine
x Kewade ~~lõhkeabide~~.

Ht

Tuhast nägemata plumi
waetades ^{al} murend ^{mulla all} ~~waetades~~
Tuhast murendata ^{heli} ~~waetades~~
~~Harb~~ ^{Arkanine} ~~lõhkeabide~~ jiska lalajalt.

Nile laane loatos luitab,

La mine nuku toha,
 Tul iua roremu aet,
 Nū metes, wāel, wāgil,
 La iua nene aet!

Oh sõbrad, ii lase ma äelda —
~~Ha! kottkott~~

Oh sõbrad, ei lase ma äelda
 Et ilmas ⁿⁱⁱ ~~nii~~ heige ma.
 Ja et ma terve oleks —
 Alla seda ei atlegi ma.

Ala olen naine terve
 Et rahmas, kõik muu see,
 Kõnne ürgane, heige —
 Ende ürga nime muu see.

Sis sõbrad, kes ürgane ila,
 Ega teda loka kottelala,
 Ja aias jü lillide wõti,
 Kõik, et ürgane ~~il~~ ma.

~~Ja teate teda jü wõti~~

+

Niik ürga, niik pees, niik pees
 See alevet epe see.
 Inomeles jü pees ei teke —
 Aeg alevet heige mees.

Sina ja minna

Minu aeg on jäänud,
ma tunnen kae võinud.
Ja jätupoal on hirmu,
Kas äitgeal sina.

Küll das on hirmu,
Kas äitgeal sina.^m
Minu aeg on jäänud,
ma tunnen kae võinud.

Uus lehekülg!

Minu ilus kallakene -

Minu ilus kallakene,
mis matled ümber jälle ja?
Pääd kumardad aruast' alla
ja naerataad salaja.

Minu ilus kallakene,
mis teen ma sinuga?
Gall on nii ilusad silmad
ja mehele tahad sa.

Mulka.

Ta wiskas l¹õnkeid ülepe.
 kui p¹inaks ~~kehtes~~ p¹ititus.
 Was oli parem p¹ilwe all
 kui moa sees k¹itidus?

2.
~~Ta~~ j¹htus ära, lange, tuh¹
 ma¹ p¹ate maha.
 N¹äid ta¹wani f¹ousswat kerge
 n¹äid r¹amp¹und ma¹s-
 k¹iriks¹ki kerge!

Ja tulid, -

1.

Ja tulid tuppä ja walguut
ja selguut sai tuba täis.
Su äle oli kui päike,
kui päike kiiresiot täis.

Ja tulid tuppä ja walguut
ja selguut sai tuba täis.
Su äle heljus kui muurik,
su kumme - walguut täis.

~~Ja tulid tuppä ja walguut
ja selguut sai tuba täis.
Su naeratus oli kui päike -
kõik ilu sai päikest täis.~~

2.

Ja tulid nagu päikene,
kui kummik tulid ja -
Ja tulid nagu päikene, +
ja ilin lõi joromoi.

Ja tulid nagu päikene
ja pastid südamel -
ja kadusid kui päikene
öö musta kolmaga.